

ע"פ 4407/14 - דביר בן חיים, המערער בע"פ 5912/14, עלי קארוט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4407/14

ע"פ 5912/14

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופטת ע' ברון

דביר בן חיים

עלי קארוט

המערער בע"פ 4407/14:

המערער בע"פ 5912/14

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעורים על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה

מיום 8.6.2014 בתפ"ח 39094-05-12 שניתן על ידי

כבוד הנשיא י' אלרון והשופטים מ' גלעד וד"ר מ' רניאל

(8.9.2016)

ה' באלול התשע"ו

תאריך הישיבה:

עו"ד ר' סרוג'י

בשם המערער בע"פ 4407/14:

עו"ד ר' שפריר

בשם המערער בע"פ 5912/14:

עו"ד א' בן ארויה

בשם המשיבה:

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

לא ניתן להקל ראש בחומרת העבירות שבביצוען הודו המערערים במסגרת הסדר טיעון, שכלל הסכמה בעניין טווח הענישה - בין 18 ל-27 שנים. השניים הודו בהריגת המנוח, וכן בקשירת קשר לפשע ובעבירות נשק.

בית המשפט המחוזי הנכבד ראה לנכון להשית על שני המערערים עונש זהה המצוי בלב טווח הענישה המוסכם - 23 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לטובת עזבון המנוח בסך 50,000 ש"ח.

לאחר ששמענו את טיעוני באי כוחם של הצדדים, ראינו לנכון להקל הקלת מה בעונשם של המערערים.

סברנו כי מן הראוי היה ליתן משקל נוסף לתחושות הפחד והאיום אותן חשו המערערים נוכח התנהלות המנוח בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, עליהן גם עמד בית המשפט המחוזי בעמוד 19 לגזר הדין.

בנוסף, אנו סבורים כי היה מקום ליתן משקל נוסף לנסיבותיהם האישיות הקשות במיוחד של שני המערערים.

בשולי הדברים - אך לא למעלה מן הצורך - ראינו לנכון להפנות לשגגה שנפלה בגזר הדין עת צוין בו (בעמוד 12) כי המערערים והנאשם הנוסף התארגנו כחבורה "תוך הצטיידות בנשק חם... ועשיית שימוש בו בליל האירוע... לשם קטילת המנוח", זאת שעה שכתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודו המערערים נקב במילים קשירת קשר "לפגוע במנוח באמצעות ירי" (סעיף 6 לכתב האישום).

כמו כן, נראה כי לא ניתן משקל ראוי במסגרת הטווח להודאת המערערים על רקע הקשיים הראייתיים, שאף התביעה הודתה בקיומם.

סיכומי של דבר, זהו מקרה חריג המצדיק התערבות מסוימת, על אף הסדר הטיעון.

מעונש המאסר בפועל שהושת על המערערים יופחתו שתי שנות מאסר, כך שכל אחד מהם יִבְצָה 21 שנות מאסר (בניכוי ימי המעצר). שאר רכיבי העונש יעמדו בעינם.

יובהר; אין ולא תהיינה להכרעתנו זו השלכות רוחב בהתייחס למקרים שבהם הושג הסדר טיעון עם טווח ענישה מוסכם. ההכרעה תחומה לנסיבותיו הייחודיות של המקרה דנן.

ניתן היום, ה' באלול התשע"ו (8.9.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט
